

Dictamen en relació amb la consulta plantejada per un òrgan administratiu amb competències en matèria de tributs respecte la cessió de dades personals a un òrgan administratiu amb competències en matèria de patrimoni.

Es presenta davant l'Agència Catalana de Protecció de Dades una consulta sobre la legitimitat de la comunicació de dades d'un causant a l'Administració pública en una successió intestada.

Analitzada la petició, la normativa vigent aplicable i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica, s'emet el dictamen següent:

I

La petició de consulta es formalitza en un escrit on s'exposa un supòsit particular relatiu a una successió intestada per causa de mort. El supòsit concret s'ha plantejat en tant l'òrgan administratiu que formula la consulta ha tingut coneixement –no s'exposa clarament en l'escrit de consulta com ha tingut coneixement dels fets, si és a través d'una neboda o no del causant, ni si ha estat de forma casual o és un fet que es pot plantejar habitualment- d'una successió intestada sense hereus de parentiu que dona lloc a la successió del patrimoni del causant a favor de l'administració pública.

Es qüestiona si és legítima la cessió d'aquestes dades o d'aquest fet a un òrgan administratiu amb competències en matèria de patrimoni, competent per a instrucció, tramitació, impuls, seguiment i actualització dels expedients, documents i actuacions necessàries per al compliment puntual de les obligacions i l'exercici dels drets que tinguin origen en béns i drets provinents d'herències, tant testades com intestades, que s'hagin incorporat o puguin incorporar-se al patrimoni de l'administració pública, tenint en compte el caràcter reservat que la legislació tributària atorga a les dades tributàries.

En l'escrit de consulta es cita la normativa tributària que limita les cessions a uns determinats supòsits sense el consentiment del seu titular i es plantegen els problemes que resultarien de l'exigència del consentiment de l'interessat si és d'aplicació l'apartat k) de l'article 95 de la Llei general tributària.

Per tot això es sol·licita el parer de l'Agència davant d'aquests supòsits de comunicació de dades.

II

La cessió de dades de caràcter personal es defineix per la normativa de protecció de dades de caràcter personal com tota revelació de dades a una persona diferent del propi interessat. En aquest supòsit la cessió de dades es planteja davant la necessitat de revelar dades relatives a persones difuntes a l'òrgan administratiu amb competències en matèria de patrimoni, la qual cosa no hauria de suposar un inconvenient, des de la perspectiva de la Llei orgànica de protecció de dades, per a la seva comunicació.

A més, s'hauria de tenir en compte la possibilitat de donar trasllat d'aquesta informació de forma anonimitzada, posant només en el seu coneixement les finques o els béns que es puguin veure afectats per aquesta successió. Aquesta opció no presentaria cap restricció per part de la normativa de protecció de dades.

Malgrat aquestes primeres puntualitzacions i tenint en compte les reflexions que s'introdueixen en l'escrit de consulta en relació amb el marc normatiu que podria resultar d'aplicació, es fan les següents consideracions.

III

Les comunicacions de dades entre administracions públiques o entre diferents òrgans d'una mateixa administració es regeixen en primer lloc pel *principi de finalitat* i de *qualitat de les dades*, juntament amb el *principi de legalitat* que regeix el funcionament de les administracions públiques, i en segon lloc, per les normes que regulen les cessions de dades previstes a l'article 11 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal –en endavant LOPD- i a l'article 21 LOPD segons la interpretació feta pel Tribunal Constitucional a la STC 292/2000.

El *principi de finalitat* exigeix que les dades siguin adequades, pertinents i no excessives en atenció a les finalitats legítimes, determinades i explícites per a les quals han estat recollides. En aquest supòsit, unes dades personals relatives a la identificació d'una persona –difunta en el moment en què es coneix la circumstància successòria- i al seu patrimoni personal han estat recollides o elaborades per l'òrgan administratiu consultant i han de ser posades en coneixement de l'òrgan administratiu amb competències en matèria de patrimoni, de la mateixa administració pública.

L'escrit pel qual es formula la consulta no concreta com s'ha aconseguit aquesta informació ni la forma en què, l'òrgan administratiu consultant, ha tingut coneixement en el desenvolupament de les seves funcions pròpies de fets successoris a favor de l'administració pública, el procediment i tramitació dels quals és competència de l'òrgan administratiu amb competències en matèria de patrimoni. El desconeixement d'aquest fet i de la forma com es té coneixement de successions a favor de l'administració a través de les liquidacions dels impostos de successions de particulars, implica la dificultat de valorar si aquestes dades són adequades, pertinents i no excessives en el si de la base de dades tributàries que ostenta l'òrgan administratiu consultant. En tot cas, a l'escrit que formula la consulta es considera que aquestes dades estan subjectes a la reserva prevista per la Llei general tributària per tota la documentació, informes i dades que tenen transcendència tributària. I la subjecció al caràcter reservat de la informació de transcendència tributària implica l'anàlisi de les possibles cessions sense el consentiment de l'afectat previstes per l'article 95 de la Llei general tributària.

IV

Efectivament la Llei general tributària, a l'article 95, determina els supòsits que permeten cedir les dades de l'administració tributària a terceres administracions o institucions sense el consentiment dels afectats, cessions la majoria d'elles previstes per atendre altres interessos econòmics rellevants de les administracions o altres béns objecte de tutela per part de l'ordenament jurídic. Bé es podria plantejar l'aplicació del supòsit previst en l'apartat j) de l'article 95 LGT en la mesura que el patrimoni de l'administració pública passa a engrossir les seves finances, segons es preveu a l'article 7 i ss. del Text Refós de la Llei de finances públiques de Catalunya però en tot cas analitzarem la resta de legislació aplicable.

El caràcter restrictiu i tancat de les cessions de dades sense consentiment previstes per la Llei general tributària pot veure's completat o ampliat per altres normes amb rang de llei que regulin obligacions legals que requereixin dades de transcendència tributària per al seu degut exercici, com s'ha posat de manifest en diverses ocasions.

En tot cas, podem considerar així mateix, que la informació que en aquest supòsit concret ha de ser objecte de cessió, sens perjudici de considerar la seva transcendència tributària, va més enllà i esdevé una informació que conté unes dades identificatives d'un causant i d'un patrimoni d'aquest causant que ha de ser succeït per l'administració i integrat en el patrimoni i en les finances públiques. D'aquesta manera el compliment de la normativa civil quan estableix l'ordre successori en les successions intestades i la col·laboració amb les administracions de posar en coneixement fets que redunden en el patrimoni comú o en la hisenda pública ens duria a autoritzar la comunicació esmentada.

V

Efectivament l'article 323 de la Llei 40/1991, de 30 de desembre, del Codi de successions per causa de mort, relatiu a la successió intestada és el que estableix en el segon paràgraf que a manca de les persones esmentades, succeeix l'administració pública fent referència a la manca de parents del difunt per consanguinitat i per adopció i el consort supervivent amb els límits que la llei estableix.

Així mateix el Decret 244/1995, d'1 d'agost, sobre actuacions administratives de la successió intestada a favor de l'administració pública, preveuen l'obligació de comunicar que tenen determinades persones, entre elles les autoritats i funcionaris públics, les morts intestades de persones que no tinguin hereus i la possibilitat de denúncia per part de terceres persones que tinguin coneixement de successions intestades sense hereus.

Així doncs, el compliment d'aquesta normativa obliga a posar en coneixement de l'administració pública, en concret a la corresponent administració pública competent en matèria d'economia i finances públiques, que en aquest cas plantejat es tracta del mateix departament que és competent en matèria de tributs i de patrimoni. D'aquesta manera es pot considerar també aplicable l'article 21 LOPD en la mesura que la comunicació d'aquestes dades és necessària dins del mateix departament de l'administració pública a fi de vetllar pels diferents recursos i ingressos de què aquesta disposa per al compliment de les seves funcions. Malgrat en origen els tributs i el patrimoni es diferencien per la seva legislació i per l'òrgan administratiu que les gestionen, la successió intestada sense hereus comporta en aquest cas, que no s'hagi de liquidar l'impost de successions per part d'un particular sinó que s'hagi d'adquirir un patrimoni que passarà a formar part del patrimoni de l'administració pública.

Aquestes consideracions s'estableixen sens perjudici que fora necessari que una norma amb rang de llei preveïés la forma de posar en coneixement de l'administració les possibles successions a favor d'ella, ja sigui quan aquesta comunicació la realitzen funcionaris, autoritats o apoderats o ja sigui, quan un particular denuncia i per tant comunica dades de tercers amb l'intentiu de rebre un premi sobre aquesta herència.

En tot cas, la comunicació de les dades a l'òrgan administratiu amb competències en matèria de patrimoni ha de fer-se de la forma més respectuosa amb el principi d'economia i de finalitat i podria quedar documentada en el corresponent document que estableixi quins són els usos i efectes que es donen a aquest flux informatiu a fi de poder acreditar la comunicació efectuada.

D'acord amb les consideracions fetes fins ara, en relació amb la consulta formulada es fan les següents,

Conclusions

La comunicació de dades personals de persones difuntes o la informació anonimitzada prestada a l'òrgan administratiu amb competències en matèria de patrimoni per part de l'òrgan administratiu consultant d'un fet successori a favor de l'administració pública no presentaria cap inconvenient des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades.

La Llei General Tributària preveu a l'article 95 el caràcter reservat de les dades de transcendència tributària i unes excepcions que, entre altres, habiliten la cessió de les dades, informes o antecedents obtinguts per l'administració tributària en el desenvolupament de les seves funcions sense el consentiment dels afectats quan la cessió tingui per objecte la col·laboració amb òrgans o entitats de dret públic encarregats de la recaptació de recursos públics no tributaris per a la identificació dels obligats al pagament.

Aquesta habilitació es podria interpretar que permet a l'òrgan administratiu que formula la consulta posar en coneixement de l'òrgan administratiu amb competències en matèria de patrimoni del mateix departament amb competències en matèria d'economia i finances de l'administració pública, l'existència d'una successió intestada sense hereus que comporta drets successoris a favor de l'administració, a fi de vetllar pel seu patrimoni i la seva hisenda en el seu sentit més ampli. Es podria considerar que es tracta d'una comunicació de dades que versa sobre una mateixa matèria, la hisenda pública, i d'acord amb l'article 21 LOP, en la mesura que un mateix fet successori o bé implica la liquidació de l'impost de successions o bé, comportaria l'adquisició de patrimoni per part de l'administració pública, si n'és ella la successora a manca d'hereus.

Seria recomanable que la normativa reguladora de la successió estableixi i determini per part d'una norma amb rang de llei, més enllà de l'actual regulació per part d'una norma de rang reglamentari, el flux informatiu o de dades identificatives necessari a fi que l'administració pública tingui coneixement dels drets successoris a favor d'ella en supòsits de successions intestades sense hereus.